

høitagtede Justitsministers ærefulde Indbydelse til en Conference, og vi ansaae os forpligtede til at gaae ind paa hans Fordringer, saameget mere, som vi maatte erkjende, at flere af disse i sig vare virkelige Forbedringer, og at ingen af dem var af en saadan Bessaffenhed, at der gjordes Brud paa den Grundtauke, der gaaer igjennem Loven. Det er vistnok ogsaa den eneste Maade, hvorpaa den Enkelte i en lovgivende Forsamling kan haabe at virke Noget, at han ikke stivfindet holder ved sit Eget, men lempet sin Mening efter Andres, saavidt det er ham muligt at gjøre det, uden at krænke de Grundanskuelser, for hvilke han virker. Naarlig troer jeg, at der tilkommer Regjeringen en meget væsentlig Stemme i alle Lovgivningsarbejder, og jeg for min Part har altid holdt det og vil holde det for min Pligt at rette mig efter de Lempelser, Regjeringen forlanger, saalænge disse ere af en saadan Bessaffenhed, at de ikke krænke de Grundsaetninger, jeg hylde, thi Lovgivningen være saa god, den være vil, den faaer dog kun sin sande velsgjørende Betydning og Virkning, naar Regjeringen, der har at vaage over dens Indførelse og Overholdelse i Livet, gjør dette med et velvilligt og hengivent Sind og i den Aand, hvori Loven er givet. De af Forsamlingens ærede Medlemmer, som noget maatte samstemme i disse Anskuelser, tør jeg derfor haabe ville gaae ind paa de Forslag, som vi i Forening med 3 høitagtede Ministre og flere ærede Medlemmer af Forsamlingen have tilladt os at stille; De ville see, mine Herrer! at, om de end ikke alle i deres Enkeltheder tiltale Dem, saa ere de dog ikke af en saadan Bessaffenhed, at vi kunne have noget Væsentligt imod dem. Vilde vi Lyven, saa maae vi ville disse Forandringer, thi ved at antage dem vide vi, at vi vinde en Beskyttelse for Loven i det høitagtede Ministerium, medens vi ved ikke at antage dem ville bevirke, at Ministeriet modsatte sig Sagens videre Fremme.

Hvad angaaer de Ændringsforslag, som nu særligt ligge til Forhandling, da er det ene af dem en af den høitærede Justitsminister foreslået Ændring, nemlig det tredie, at Ordene „Dplag af“ skulle udgaae. Hvad vi have ønsket at udtrykke i det oprindelige Forslag,

troer vi opnaaes ligesaa vel, naar disse Ord udgaae, idet jeg maa erkjende, at det er muligt, at en Misforstaaelse ved at beholde dem kan indløbe, og at det er en noget ny Betydning, hvori vi have brugt Ordet „Dplag“. Hvad det andet Ændringsforslag angaaer, da er det nærmest motiveret ved nogle Utiringer, som faldt i Sagen ved anden Behandling, idet man gjorde opmærksom paa, at det var bedre at bruge saadanne bestemte Udtryk, hvorved Bogtrykkerne kunne vide sig aldeles sikre, i det, naar vi beholde det Gamle, en Bogtrykker let kunde lade sig overtale til ikke at sætte Navn og Tryksted paa, ved Forestilling om, at Skriftet ikke vilde blive offentliggjort, medens Offentliggjørelse dog alligevel siden fandt Sted.

Grundtvig: Naar jeg seer op og ned ad Rækken af de tyve Ændringsforslag, som 15 ærede Rigsdagsmænd med 3 Ministre i Spidsen have stillet til Presseovens 3die Behandling, da maa vel Haabet om at kunne udrette Noget mod en saadan Overmagt blive meget svagt, og jeg tilstaaer desuden gjerne, at, naar et Ministerium er saa bange for al Aandsfrihed og saa mistænkeligt mod alle Aandens levende Redskaber, som vort nærværende Ministerium synes mig at have vist sig baade i Trykkesfriheds- og i Troesfrihedsagen, da er det jo vistnok næsten det samme enten en god Lov bliver antagen i denne Retning, eller en daarlige Lov forkastes. Jeg veed det meget godt, det har ikke dermed Stort at betyde, men jeg er dog ogsaa gammel nok til at vide, at, naar man har Mod til at kæmpe for Aandsfriheden, saa er Kampen ingenlunde frugtesløs, som den end for Diebliffet synes at være fortvivlet; jeg skal derfor, saavidt det er muligt, indfri mit Løfte at kæmpe mod denne daarlige Presselov indtil det Sidste paa ethvert Trin af dens Gjennemgang her i Huset, og jeg er slet ikke bange for, at det skal være frugtesløst, jeg er i dette Diebliff ligesaa vis paa Efterslægtens Tak og Bisald, som om jeg allerede hørte den gjalde i det Fjerne. Det første Ændringsforslag talte vel den ærede Ordfører for Forslagsstillerne slet Intet om, men Thinget vil dog vistnok strax see, at det er ikke for intet, men med fuld Ret stillet i